

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 323/2015-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. augusta 2015 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a. s., Garbiarska 2, Košice, zastúpenej advokátom JUDr. Gabrielom Gulbišom, Boženy Němcovej 22, Košice, vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2, čl. 144 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 2 ods. 2, čl. 36 ods. 1, čl. 37 ods. 3 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 391/2011 a jeho uznesením z 27. júla 2011, postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 8 CoE 61/2012 a jeho uznesením z 31. mája 2012, ako aj postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Oboer 380/2013 a jeho uznesením z 28. novembra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a. s., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júna 2015 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2, čl. 144 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 2 ods. 2, čl. 36 ods. 1, čl. 37 ods. 3 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Levice (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 391/2011 a jeho uznesením z 27. júla 2011 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“), postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 CoE 61/2012 a jeho uznesením z 31. mája 2012 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“), ako aj postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Oboer 380/2013 a jeho uznesením z 28. novembra 2014 (ďalej len „uznesenie najvyššieho súdu“).

2. Sťažovateľka v sťažnosti označila svoje identifikačné údaje, označila svojho právneho zástupcu a okresný súd, krajský súd a najvyšší súd ako porušovateľov jej práv. V ostatnom texte sťažnosti bez akéhokoľvek odôvodnenia navrhla, *„aby o nej v celom rozsahu ďalej konal podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde s tým, že o sťažnosti rozhodne takto:*

... Právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v spojení s právom sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako i právo sťažovateľa garantované čl. 48 ods. 2 ústavy SR

... postupom Najvyššieho súdu SR v rozpore s čl. 2 odst. 2 ústavy SR resp. Listiny, postupom v rozpore s čl.144 ústavy SR a postupom v rozpore s čl. 152 ods. 4 ústavy SR porušil sťažovateľove základné a ústavne práva na spravodlivé prejednanie veci garantované čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 36 ods. 1 Listiny a čl.6 ods. 1 Dohovoru ako i právo na kontradiktórnosť konania garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 38

odst. 2 Listiny a to konaním a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. 11. 2014 sp. zn. 2 Oboer/380/2013

... a postupom v rozpore s Čl. 2 odst. 2 ústavy SR resp. Listiny, postupom v rozpore s Čl. 144 ústavy SR a postupom v rozpore s Čl. 152 ods. 4 ústavy porušil sťažovateľove základné a ústavne práva na spravodlivé prejednanie veci garantované Čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 36 ods. 1 Listiny a čl. 6 ods. 1 Dohovoru ako i právo na kontradiktórnosť konania garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 38 odst. 2 Listiny a to konaním a uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.5.2012 sp. zn. 8CoE/61/2012

... a postupom v rozpore s Čl. 2 odst. 2 ústavy SR resp. Listiny, postupom v rozpore s čl. 144 ústavy SR a postupom v rozpore s čl. 152 ods.4 ústavy SR porušil sťažovateľove základné a ústavne práva na spravodlivé prejednanie veci garantované čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 36 ods. 1 Listiny a čl. 6 ods. 1 Dohovoru ako i právo na rovnosť účastníkov v konaní dané čl. 47 ods. 3 ústavy v spojení s čl. 37 ods. 3 Listiny a právo na kontradiktórnosť konania garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 38 odst. 2 Listiny a to konaním a rozhodnutím Okresného súdu Levice zo dňa 27. 7. 2011 pod sp. zn. 9Er/391/2011 porušené boli.

... Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. 11. 2014 sp. zn. 2 Oboer/380/2013 a uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 31. 5. 2012 sp. zn. 8CoE/61/2012 a uznesenie Okresného súdu Levice zo dňa 27. 7. 2011 pod sp. zn. 9Er/391/2011 sa rušia a vec sa vracia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

... Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 eur, ktorú je Najvyšší súd Slovenskej republiky povinný vyplatiť na účet JUDr. Gabriela Gulbiša, advokáta, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. Najvyšší súd Slovenskej republiky platbu vykoná na číslo účtu, ktorý advokát JUDr. Gabriel Gulbiš oznámi dodatočne.“.

3. Sťažnosť nebola podpísaná a okrem splnomocnenia boli v prílohe zaslané okrem iného napadnuté uznesenia okresného súdu a krajského súdu a tiež uznesenie najvyššieho súdu, ktoré namieta v petite sťažnosti.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné podľa ustanovenia § 20 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

6. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

7. Ústavný súd konštatuje, že nepodpísanie sťažnosti sťažovateľkou alebo jeho právny zástupcom a navyše absencia odôvodnenia tejto sťažnosti vo vzťahu k jednotlivým porušovateľom a označeným právam podľa ústavy, listiny a dohovoru zakladá nesplnenie všeobecných náležitostí sťažnosti podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

8. V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd uvádza, že sťažovateľka je zastúpená advokátom. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (obdobne II. ÚS 117/05). Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

9. Ústavný súd pri svojom rozhodovaní v danej veci pripomína, že sťažovateľka a jej právni zástupcovia boli už v iných konaniach pred ústavným súdom riadne upozornení na zákonom predpísané náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde (napr. vo veci I. ÚS 19/2015), ale i napriek tejto skutočnosti aj táto sťažnosť opäť náležitosti podľa tohto ustanovenia neobsahuje (pozri bod 7). Konkrétnejšie pre absenciu odôvodnenia a nepodpísanie sťažnosti v prípade jej terajšieho právneho zástupcu ústavný súd odmietol sťažnosti sťažovateľky pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde napr. v konaniach vedených pod sp. zn. I. ÚS 310/2015 a sp. zn. I. ÚS 311/2015.

10. Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť vykazuje taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2015